

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVÉDEL-UTCA 8. Telefon száma 55-88.

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVÉDEL-UTCA 8. Telefon száma 51-66.

Csávolszky Lajos tulajdonos és felelős szerkesztő.

Kossuth Ferenc főmunkatárs.

Az összeférhetlenség.

Parlamentari életünk egyik legjellegzetesebb vonása az összeférhetlenség...

Szerfölött jellemző a szabadelvű pártban uralkodó szemlélet az, hogy az összeférhetlenségből levonandó következtetést mindig egyszóval magyarázzák.

élet küzdelmeiben és nyilvános munkálkodásaiban valami igen kiváló szerepet játszanak.

Ha csak ezekről a közéleti és társadalmi előnyökről lenne szó, akkor nem találnánk a törvényhozás termékeire egyrészt, másrészt az elemek, melyeket egyrészt a törvényhozás, másrészt a törvényalkotás...

Igen mulatságos az az erőlködés, melylyel a kormány párti publicistika hangulatot akar csinálni az összeférhetlenségről szóló törvény világos intézkedéseinek teljesen hamis értelmezése számára.

zió-lovagok diadalmasokodjanak az igazság és méltányosság minden követelésén.

Mit beszélnek a kormány párti tantömlövegai a parlament intellektuális színvonaláról, mikor báró Bánffy Dezso éneke a kormány párti legintelligensebb elemeinek egész taborát fosztotta meg a mandátumától...

A szabadelvű pártban érzik azt, hogy az eddigi állapotok sértetlenül már fönn nem tarthatók. És magában a szabadelvű pártban is kezd már egy újabb szellem érvényesülni.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése márcz. 18-án.

A képviselőház ma befejezte a pénzügyi költségvetés általános vitáját. A mai ülésen több szónok szólt fel a közélet és néppárti Rakovszky István volt az első, a ki két határozati javaslatot is nyújtott be és pedig az egyiket a tőzsedébe hozatalára, a másikat a földadó leszállítására.

Ezek után a ház többsége elfogadta a költségvetést az összes javaslatokat — a földadónál névszerinti szavazással — elvetette.

Előző: Szilágyi Dezso. Jegyzők: Lehotzky Vilmos, gróf Teleki Sándor és Lakatos Miklós.

Napoleoni pletykák.

Azon sok könyv közül, a mi Napoleonról és háborúiról szól, a legérdekelőbb az a történet, mely a napóleoni korszakról szól.

Potocki grófnő anyja unokahuga volt Szaniszló Ágost lengyel királynak, tehát a legelőkelőbb arisztokrata családok egyikéből származott.

A múlt század végén Lengyelország tele volt francia emigránsokkal, a kik azzal kérkedtek, hogy a nagyon előkelő társadalomhoz tartoznak és a nekik feljárnál vendégszeretettel úgy fogadták, mint ha az elfogadás valami kegy volna a részükről.

Budapest, márcz. 18.

A függetlenségi és 48-as párt Kossuth Ferenc elnökelele a mai este 6 órakor érkezőleg tartott, melynek egyedüli tárgya a Kossuth Lajos halála évfordulójának megemlékezése.

A képviselőház a költségvetési törvény tárgyalását — mint a Bud. Tud. értesül — pénteken fogja megkezdeni.

NINA KISASSZONY.

A kocsis lefelé robogott a hegyen. Saint-Amand első házi elöltek.

Nina szíve a megszokadása végtelenül megmozdult, derült elragadtatása, megrendíthetetlen bizalma nem változott.

Igen, valóban atyja hangját hallotta volt Nina, valóban a villa kerítésén haladt át és valóban az előtte levő üveges ajtó mellett kinyitni, hogy megláthassa De Saverne urat.

1897. HARMINCZEGYEDIK ÉVFOLYAM. 78. SZÁM. BUDAPEST, PÉNTEK, MÁRCZIUS 19. (Left margin text)

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVÉDEL-UTCA 8. Telefon száma 55-88. (Left margin text)

EGYETÉRTÉS

Main body text containing articles on politics, Napoleon, and Nina Kisasszony.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVÉDEL-UTCA 8. Telefon száma 51-66. (Right margin text)

is adhatják, a mennyiben a kiegyezés követeléseiben korlátozott mennyiségű árut szállítanak be a bérli saját területére s azt vagy maguk, vagy fizikáltele révén értékesítik, s ebből azután az követelést, hogy versenyképesége kiadhat nemcsak a zárt városok kereskedőire, de a szomszédos városok kereskedőire is.

Ezen azért nem szavazhatják a költségvetés ezen tételét, hanem kéri a pénzügyminiszter, hogy ezt a fontos kérdést mielőbb döntse el. (Élénk helyeslés a nemmel.)

Előző: Szóval: nem szívesen foglalkozom. Kíván még valaki szólni ehhez a tételhez? (Nem!) Ha senki sem kíván, a vitát bezárom.

Út percze az ülést felfüggeszttem.

Szünet után.

Előző: Az ülést újabb megnyitott.

Lukács László pénzügyminiszter: Kossuth Ferenc a tegnapi ülés folyamán különösen két szempontból indulva ki, témáit maga a pénzügyi tárcát és pénzügyi politikát. Formális szempontból az a kifogás, hogy a pénzügyminiszter költségvetését nem tünteti fel az egész pénzügyi helyzettel kapcsolatban.

Tényleg úgy áll a dolog, a mint állítja. De 6 azt hiszi, hogy ez a költségvetés a pénzügyi tárcza tiszta átkészítésének nem határyára, hanem határyára elnyerve válik. A költségvetés a melyek legnagyobb részét hadügyi kiadásokból, részben pedig külügyi kiadásokból állanak, semmielőtt összefüggésben a pénzügyi adminisztrációval néssenek.

Azt hiszi, ennek megfontolása okozta, hogy előző körülbelül 30 évvel íly alapon osztatták be a költségvetést. S ez helyes. Egyébiránt legközelebb a ház elvi terjesztési az állami számviteli szabályozásról szóló törvényjavaslattal, mely egyrészesen foglalkozik a költségvetés beosztásával is.

Kossuth érdekes kifogását abban fejezte ki, hogy nincsen sokban az a kérdés, hogy mennyit bír az ország külföldi, hanem az, hogy mennyit kell kölcsönözni. Kénytelen tagadni, hogy ezt az államháztartásnak is minden körülmények közt érvényesíteni lehetne, mert lehetnek és vannak az állam életében oly időszakok, a midőn magasabb szempontok kényszerítik az államot arra, hogy oly kiadásokat tegyen, melyeket normális viszonyok között nem tenne és túlmenjen azon a határon, melyet a bevételek természetes forrásai eléje zárnak.

De nem is egészen érthető a szemrehányás ma, midőn tényleg a szerint járunk el, a mint Kossuth helyesen tartja. Egyébiránt Kossuth a pénzügyi politika rosszaságának bizonyítására hivatkozik: először a királtság örökös emelkedésére és összehasonlításra az 1868. és 1897-iki költségvetés kiadásai között. De az összehasonlítás nem alakilag, sem tartalmilag nem állja meg a bírálatot.

Mellettegassanak csak arra tekintettel lenni, hogy minő fejlődést vélt 1868. óta például a honvédség ügye, minő fejlődést vélt vasúthálózatok, posta, táviratrendszerek, nyitni; mellettegassanak megtekinteni az igazságszolgáltatás intézmények, a kulturális intézmények fejlődését, ezek meg feljött magyarázati, hogy természetszerűen növekedni kellett és pedig jelentékenyen növekedni kellett az állami kiadásoknak. A kérdés csak az, vajon nagyobb mértékben növekedtek-e az állami kiadások, mint a bévételek.

A nyolcvanas évek vége felé különösen számos törvény alkotottak, a melyek részint új bevételi forrásokkal teremtettek, részint a meglevőkhöz hozzáadhatóságukat emelték. Ezek mesterséges fokozást involváltak az állami bevételeknek; de ha tekintetbe vesszük, hogy nem minden esetben hoztak ilyen törvények és nemely bevétel ágazatokra egyáltalában nem hoztak, hanem az ezekre az évekre és ezekre a bevétel ágazatokra nézve összehasonlításra az évek között, mégis azt láthatjuk, hogy növekedése van a bevételeknek, akkor természetesen arra a meggyőződésre kell jutnunk, hogy mivel természetesen növekednek a finanszírozás sem fordulnak elő, mégis csak az adóalapkának a fejlődése, a közönség teljesíthetőségének a fejlődése, kell hogy e növekedés alapjai képzettek.

A mit Kossuth a kiegyezésre és a kvótára vonatkozólag mondott, a tekintetben az alkalommal nem kíván vele polemába bocsátkozni, mert hiszen reményli, a legközelebb időben abban a helyzetben lesz a kormány, hogy az erre vonatkozó előterjesztés meglegye s akkor bízni lehet az államháztartásunk s így alkalma a kormányunk s a kérdéséhez hozzájárulni. Ezen azonban költségvetés már most meglegyünk azon vitáit szombat, hogy tudniillik szombatban a kormány saját szándékait tekintetében a költségvetést. (Halljuk!) Azt hiszi, e vad nem alapsz, mert ha mellettegassanak visszatekinteni az expositura, a melyben majdnem kizárólag a kiegyezés kérdéseivel foglalkozott, akkor igazat fognak neki adni, hogy a kormány minden egyetemes névze, a melynek megoldása a törvény által a kormány hatáskörébe van utasítva, részletesleg megjelölje a saját álláspontját, részletesleg megjelölje költségvetését és lesz alkalma a képviselőháznak meggyőződni arról, hogy a kormány megmaradt azon az állásponton, a melyt elfoglalt akkor és ígygezzet saját követeléseit érvényre emeli. (Helyes!)

Kossuth azt mondja, hogy a valutarendezés törvények által nem lehet keresztváltani. Ez a nyilatkozata nem egészen világos. Nincs igazán abban sem, hogy a 200 millió forintnyi fedezetlen államjegynek beváltása nem hat kőre a valutarendezés előbbvitelére, és hogy költségvetés, hogy vajon hasznos volna-e a 200 millió forintnyi államjegy bevonását hátróznia, mielőtt a készletet felvételre vonatkozó határozó ki van tűzve. Azt hiszi, ha ezen az után haladtunk volna a valutarendezés tekintetében, akkor sem az államjegy bevonása volna, sem a készletet felvételre sohasem érthető volna el, mert az államjegy bevonása annyira előfeltétele a készletet felvételnek, hogy mindaddig, míg a költségvetés felvételére a forrásból elő nem tűnik, addig a készletet felvételre egyáltalában gondolni sem lehet. Abban pedig mindenesetre tövés van, ha az állítja, hogy a 200 millió bevonása restrukciót, szűkítést idézett volna elő.

Arányi Miksa képviselő érdekes fejtegetést tartott tegnap az egyes adó reformjáról. Kormány adóreform-javaslat nem létezik, hanem igenis létezik egy emlékirat, a mi alapját képezte azon megbeszéléseknek, a melyek az egyes adó reformja felett folytattak, a mi azonban még annyira nem kormányjavaslattal, hogy éppen ezen anket tanácsokozási kötetkezésében szükségbe került fel minden irányú kiegészítésnek, az tényleg folytatásban van, és csak ha minden elemünkkel elkészültek, lesz a kormány azon helyzetben, hogy adó-reformjavaslattal lépessen a törvényhozás elé. Mind-ezek dacára kénytelen Arányi egyik eszméjére, az örökös adóra nézve egy rövid észrevételt tenni. Az örökös adó adó nélkül sem ismeretlen, csak hogy nálunk az örökös adó illetékek nevezik és azt sem lehet mondani, hogy az örökös adó illetékek valami nagyon alacsony százalékot fejeznek ki.

Arányi még egy eszmét vetett fel, t. i. a költségvetési év kezdetének áthelyezését január elsejétől április elsejére, vagy június elsejére. Nem vonja kétségbe, hogy ennek a mi speciális viszonyaink között, midőn a költségvetési viták meglehetősen sok időt vesznek igénybe, tényleg meg volna a maga praktikus előnye; azonban formális akadályok állják az útját annak, hogy ez keresztváltó vitethessék.

A mai délután Rakovszky István és Okolicsányi László egyhangúlag rideg fískaluzssal a közigazgatási érdekek semmibe vételével vádoltak a kormányt és azt hiszi, elsősorban a pénzügyi kormányzatot. Miután ezt a vádat semmielőtt tényleg nem indokolták, ő kénytelen ezzel szemben azt az állítást megköcskiztatni, hogy meglehetősen egy kissé visszatekinteni a múlt évkre és meg fogják találni azon állítást igazolat, hogy soha még a közigazgatási érdekek finanszírozás oly támogatásban Magyarországon nem részesült, mint éppen az utolsó években. (Ugy van! jobbjelöl.)

A tözsedőre nézve már többször volt abban a helyzetben, hogy nyilatkozassanak és az alkalommal fenttarja teljes mértékben azt, a mit felolvastott. Elmondta azt, hogy a tözsedőre javaslata kézen van és hogy annak idején, midőn először nyilatkozott erről a kérdésről, mert nem nyújthatta be, annak az indoklása benn volt a nyilatkozatban. Azóta a tözsedő reformálására vonatkozólag a kereskedelmi miniszter egy anketot bízott össze, a mely anket tanácsokozást befogadta, de ennek alapján még a tözsedőre végleges szervezete nem állapított meg.

Beszélt Rakovszky a földadó leszállításáról is, azonban azon kívül, hogy azt mondta, hogy ez a néppárt programjának egyik pontját képezi és hogy Ausztriában is keresztváltították, ezen két dolgot kívül semmit sem hozott fel, a mi indoklása a földadó leszállítását és azt hiszi, hogy ez a két dolog még magában véve nem elégséges arra, hogy mi a kormány részéről ilyen kötelező nyilatkozatot tegyünk, hogy a földadót le fogjuk szállítani.

A földadóra nézve ma is kénytelen fentartani azt, a mit eddig mondott, miszerint annak a kérdésnek elődöntése, hogy a földadó leszállítás-e vagy nem, attól kell függővé tenni, hogy vajon igazságos-e a földadó leszállítása vagy nem? Ennek a kérdésnek elbírálásához lesz szerezessé a hazánk nem sokára kimerülő adatok-kal szolgálnak.

Telegdy képviselő foglalkozott a gazdasággal kapcsolatos iparágaknak és különösen a mezőgazdasági szeszgyártásnak kérdésével. A kormány teljes tudatában van annak, hogy a mezőgazdasági szeszgyártásnak helyzetét segíteni kell és meg is tette ez irányban azokat az intézkedéseket, a melyek véleménye szerint a mezőgazdasági szeszgyártás felemelésére vezetni alkalmassak. A szeszár emelésé érdekében a kormány hajlandó minden intézkedést megtenni és most konstátálja azt, hogy az ösztök kormányt nyilatkozott tárgyalások és tekintetben teljes eredményre vezettek, a mennyiben mindazon intézkedések meg vannak tétve, a melyek meggyőződésünk szerint alkalmasak arra, hogy a nyomott szeszár helyébe kedvezőbb szeszár következzen be.

Ennekívtl, a mi szinten rendkívül fontossággal bír, a mezőgazdasági szeszgyártás bonidációk emelése terbe van véve, hogy az által megszűnjének azok a termelési különbségek, a melyek az ipari és mezőgazdasági szeszgyártás között jelenleg fennállnak. Ennekívtl kisebb-nagyobb fontosságú intézkedések terreltek.

Okolicsányi képviselő figyelmeltette a fogyasztási adók kezelésénél mutatkozó visszalétsereket és kiemelte azt, hogy a nagyvállalkozók, a nagy fogyasztási adóberők indokolatlan kíméletben részesülnek a pénzügyi hatóságok részéről.

Neki arról tudomása nincs, hogy valamely nagyberők indokolatlan, igazságtalan kedvezményben részesülnek. Egyébiránt úgy az Okolicsányi, mint Brázy által a perczre? Atyám nincsen itthon és nagyon fogja sajnálni, hogy nem lehetett szerencse önhöz.

De Saverne ur fogja csak igazán sajnálni, hogy tavol volt, a miker a kisasszony látogatással szerencse érte, — mondá a fiatal ember, miattl Nina nyomában a peron lépésön fölhald. En a titkárja vagyok és megirtam neki, hogy tegnap, édes atyja kíséretében, ön kegyeskedt őt a házában fölkeresni. Kétségkívül, nagyon meg fogja hatni a sietség, mellyel a kisasszony köszöntet kifejezni kívánta.

De Saverne ur fogja csak igazán sajnálni, hogy tavol volt, a miker a kisasszony látogatással szerencse érte, — mondá a fiatal ember, miattl Nina nyomában a peron lépésön fölhald. En a titkárja vagyok és megirtam neki, hogy tegnap, édes atyja kíséretében, ön kegyeskedt őt a házában fölkeresni. Kétségkívül, nagyon meg fogja hatni a sietség, mellyel a kisasszony köszöntet kifejezni kívánta.

E szavakra Nina még jobban elpirult. A földszinti nagy szalonba vezette be a titkár.

Dupinnek, a társalkodónak, a faluban akadt valami dolga és még nem tért haza.

A fiatal leány egy zöllel kintlta meg a látogatóját, ő maga pedig kissé távolabb, egy széken foglalt helyet. Oh, hogyan nézett ré a titkár! Vajon miért jött? Csakugyan az ő horgyléte iránt érdeklődött? Nem inkább az időszerűen látogatás okával akart tisztába jönni, a melyt ő tett De Saverne urnál? Oh, ha gyantiana!

Nina nem merté fölemelni a szeméit, a titkár talán olvasott volna benne, mint a könyvbén.

Hogy a gyantut elosszassa, gyöngye hangon mondá, olyan tompa hangon, mintha vattával volna tele a torka:

— Nem csupán köszöntetnek kifejezni jelentünk meg atyám és én De Saverne urnál. Olvasok a hírlapokban, hogy az ön fonőke részégettel is foglalkozik, hogy nemrégiben egy barlangban talált értékes szobrocskát szerzett meg; és mert nekünk itt a könyvtárunk tele vannak kagylókkal, óskori követekkel, rendelkezésére akartuk azokat bocsátani, ha ugyan lett volna ideje átásatásokat eszközölni.

A fiatal titkárnak nagy örömet látszottak szerelni ezek a szavak.

— Oh, kagylók is vannak az önk könyvtárában? — kérdezte élénk érdeklődéssel.

— Ugy van, uram, vannak.

És annak bizonyítékul, hogy nem állított valótlanosság, Nina elővett három vagy négy kagylót egy székény-fölköb.

De Saverne titkára nagyon komolyan szemügyre vette.

— Oh, gyönyörűek! — mondá. Gyönyörűek az önk kagylói! De Saverne ur el lesz ragadtatva, ha meglátja.

— Igazán?

— Felénk róla. — És bizonyos vagyok, hogy siettetni fogja a megérkezését, ha megtudja,

hogy ilyen érdekes tárgyak vannak ezen a vidéken. . . .

Nina arca földért. Új reményre éledt. Oh, az álma, az ő szép álma! Hát újra fog kezdődni? Miért nem? Ha De Saverne megérkezik, ha volna alkalma őt látnia, vele és Dupinnel az erdő fái alatt sétálna? Oh, milyen kellemes meglepetés érne atyját Ronenből való hazatérésekor!

Nina szeme fényesugrákkal télt meg.

— Ha talán De Saverne ur hajlandó volna elfogadni ezeket a kagylókat? — mondá félénken.

— Hozvan kisasszony! Ön volna olyan szives, hogy átengedné nekí? De hiszen ez megbeszélhetetlen aramék!

— Oh uram!

— Talán, — kokczáztatta meg fölbátorodva a fiatal leány, De Saverne ur erekesebbeket is találna a könyvtárunkban. Ha esetleg volna ideje kutatni utánuk a napokban. . . .

— Igazán, önk megvédnek a kutatást?

— Nagyon szivesen, uram.

— Nos, akkor én megkísértem, — szölt nyugodtan a fiatal ember.

Nina visszaesett a magasból.

Hogyan! Ó? Oh, de nem, ez kissé mégis erős volt! Hát ez az ember továbbra is a fonőke helyét akarja elfoglalni?

Nem rejtette el a csalódását, arca ismét bánatosulá változott.

— Kisasszony, — mondá mosolyogva a fiatal ember, látom ön kételkedik kissé a geológiai ismeretemben. Talán igaz is van. De engedjen egy dolgot megmondanom: rendszerint én készítem el De Saverne ur munkálatait és ő teljesen megbízik a jelentéseimben. Nem csupán a titkára vagyok, hanem az unokaöccse is.

— Unokaöccse? Ön De Saverne ur unokaöccse?

— Szolgálatban, kisasszony.

Ez a kijelentés bizonyos hatással volt Ninára. Kiváncsi szemekkel nézte a fiatal embert és megállapította, hogy a külsége elég előkelő, hogy helyesre kipótdt, finom szálu bujaaszt volt és feljött hosszú haja, melynek választéka a baloldalán haladt, hogy a nyakfedője jól volt megkötve s a nadragja egyetlen ránczot sem vetett. Oh, nagyon, de nagyon helyes unokaöccs voln', ha a terv szerűne!

— Ön tehát, — szölt barátságosabban hangon,

hogy ilyen érdekes tárgyak vannak ezen a vidéken. . . .

Nina arca földért. Új reményre éledt. Oh, az álma, az ő szép álma! Hát újra fog kezdődni? Miért nem? Ha De Saverne megérkezik, ha volna alkalma őt látnia, vele és Dupinnel az erdő fái alatt sétálna? Oh, milyen kellemes meglepetés érne atyját Ronenből való hazatérésekor!

Nina szeme fényesugrákkal télt meg.

— Ha talán De Saverne ur hajlandó volna elfogadni ezeket a kagylókat? — mondá félénken.

— Hozvan kisasszony! Ön volna olyan szives, hogy átengedné nekí? De hiszen ez megbeszélhetetlen aramék!

— Oh uram!

— Talán, — kokczáztatta meg fölbátorodva a fiatal leány, De Saverne ur erekesebbeket is találna a könyvtárunkban. Ha esetleg volna ideje kutatni utánuk a napokban. . . .

— Igazán, önk megvédnek a kutatást?

— Nagyon szivesen, uram.

— Nos, akkor én megkísértem, — szölt nyugodtan a fiatal ember.

Nina visszaesett a magasból.

Hogyan! Ó? Oh, de nem, ez kissé mégis erős volt! Hát ez az ember továbbra is a fonőke helyét akarja elfoglalni?

Nem rejtette el a csalódását, arca ismét bánatosulá változott.

— Kisasszony, — mondá mosolyogva a fiatal ember, látom ön kételkedik kissé a geológiai ismeretemben. Talán igaz is van. De engedjen egy dolgot megmondanom: rendszerint én készítem el De Saverne ur munkálatait és ő teljesen megbízik a jelentéseimben. Nem csupán a titkára vagyok, hanem az unokaöccse is.

— Unokaöccse? Ön De Saverne ur unokaöccse?

— Szolgálatban, kisasszony.

Ez a kijelentés bizonyos hatással volt Ninára. Kiváncsi szemekkel nézte a fiatal embert és megállapította, hogy a külsége elég előkelő, hogy helyesre kipótdt, finom szálu bujaaszt volt és feljött hosszú haja, melynek választéka a baloldalán haladt, hogy a nyakfedője jól volt megkötve s a nadragja egyetlen ránczot sem vetett. Oh, nagyon, de nagyon helyes unokaöccs voln', ha a terv szerűne!

— Ön tehát, — szölt barátságosabban hangon,

hogy ilyen érdekes tárgyak vannak ezen a vidéken. . . .

Nina arca földért. Új reményre éledt. Oh, az álma, az ő szép álma! Hát újra fog kezdődni? Miért nem? Ha De Saverne megérkezik, ha volna alkalma őt látnia, vele és Dupinnel az erdő fái alatt sétálna? Oh, milyen kellemes meglepetés érne atyját Ronenből való hazatérésekor!

Nina szeme fényesugrákkal télt meg.

— Ha talán De Saverne ur hajlandó volna elfogadni ezeket a kagylókat? — mondá félénken.

— Hozvan kisasszony! Ön volna olyan szives, hogy átengedné nekí? De hiszen ez megbeszélhetetlen aramék!

— Oh uram!

— Talán, — kokczáztatta meg fölbátorodva a fiatal leány, De Saverne ur erekesebbeket is találna a könyvtárunkban. Ha esetleg volna ideje kutatni utánuk a napokban. . . .

— Igazán, önk megvédnek a kutatást?

— Nagyon szivesen, uram.

— Nos, akkor én megkísértem, — szölt nyugodtan a fiatal ember.

Nina visszaesett a magasból.

Hogyan! Ó? Oh, de nem, ez kissé mégis erős volt! Hát ez az ember továbbra is a fonőke helyét akarja elfoglalni?

Nem rejtette el a csalódását, arca ismét bánatosulá változott.

— Kisasszony, — mondá mosolyogva a fiatal ember, látom ön kételkedik kissé a geológiai ismeretemben. Talán igaz is van. De engedjen egy dolgot megmondanom: rendszerint én készítem el De Saverne ur munkálatait és ő teljesen megbízik a jelentéseimben. Nem csupán a titkára vagyok, hanem az unokaöccse is.

— Unokaöccse? Ön De Saverne ur unokaöccse?

— Szolgálatban, kisasszony.

Ez a kijelentés bizonyos hatással volt Ninára. Kiváncsi szemekkel nézte a fiatal embert és megállapította, hogy a külsége elég előkelő, hogy helyesre kipótdt, finom szálu bujaaszt volt és feljött hosszú haja, melynek választéka a baloldalán haladt, hogy a nyakfedője jól volt megkötve s a nadragja egyetlen ránczot sem vetett. Oh, nagyon, de nagyon helyes unokaöccs voln', ha a terv szerűne!

— Ön tehát, — szölt barátságosabban hangon,

hogy ilyen érdekes tárgyak vannak ezen a vidéken. . . .

Nina arca földért. Új reményre éledt. Oh, az álma, az ő szép álma! Hát újra fog kezdődni? Miért nem? Ha De Saverne megérkezik, ha volna alkalma őt látnia, vele és Dupinnel az erdő fái alatt sétálna? Oh, milyen kellemes meglepetés érne atyját Ronenből való hazatérésekor!

Nina szeme fényesugrákkal télt meg.

— Ha talán De Saverne ur hajlandó volna elfogadni ezeket a kagylókat? — mondá félénken.

— Hozvan kisasszony! Ön volna olyan szives, hogy átengedné nekí? De hiszen ez megbeszélhetetlen aramék!

— Oh uram!

— Talán, — kokczáztatta meg fölbátorodva a fiatal leány, De Saverne ur erekesebbeket is találna a könyvtárunkban. Ha esetleg volna ideje kutatni utánuk a napokban. . . .

— Igazán, önk megvédnek a kutatást?

— Nagyon szivesen, uram.

— Nos, akkor én megkísértem, — szölt nyugodtan a fiatal ember.

Nina visszaesett a magasból.

Hogyan! Ó? Oh, de nem, ez kissé mégis erős volt! Hát ez az ember továbbra is a fonőke helyét akarja elfoglalni?

Nem rejtette el a csalódását, arca ismét bánatosulá változott.

— Kisasszony, — mondá mosolyogva a fiatal ember, látom ön kételkedik kissé a geológiai ismeretemben. Talán igaz is van. De engedjen egy dolgot megmondanom: rendszerint én készítem el De Saverne ur munkálatait és ő teljesen megbízik a jelentéseimben. Nem csupán a titkára vagyok, hanem az unokaöccse is.

— Unokaöccse? Ön De Saverne ur unokaöccse?

— Szolgálatban, kisasszony.

Ez a kijelentés bizonyos hatással volt Ninára. Kiváncsi szemekkel nézte a fiatal embert és megállapította, hogy a külsége elég előkelő, hogy helyesre kipótdt, finom szálu bujaaszt volt és feljött hosszú haja, melynek választéka a baloldalán haladt, hogy a nyakfedője jól volt megkötve s a nadragja egyetlen ránczot sem vetett. Oh, nagyon, de nagyon helyes unokaöccs voln', ha a terv szerűne!

— Ön tehát, — szölt barátságosabban hangon,

hogy ilyen érdekes tárgyak vannak ezen a vidéken. . . .

Nina arca földért. Új reményre éledt. Oh, az álma, az ő szép álma! Hát újra fog kezdődni? Miért nem? Ha De Saverne megérkezik, ha volna alkalma őt látnia, vele és Dupinnel az erdő fái alatt sétálna? Oh, milyen kellemes meglepetés érne atyját Ronenből való hazatérésekor!

Nina szeme fényesugrákkal télt meg.

— Ha talán De Saverne ur hajlandó volna elfogadni ezeket a kagylókat? — mondá félénken.

— Hozvan kisasszony! Ön volna olyan szives, hogy átengedné nekí? De hiszen ez megbeszélhetetlen aramék!

— Oh uram!

— Talán, — kokczáztatta meg fölbátorodva a fiatal leány, De Saverne ur erekesebbeket is találna a könyvtárunkban. Ha esetleg volna ideje kutatni utánuk a napokban. . . .

— Igazán, önk megvédnek a kutatást?

— Nagyon szivesen, uram.

— Nos, akkor én megkísértem, — szölt nyugodtan a fiatal ember.

Nina visszaesett a magasból.

Hogyan! Ó? Oh, de nem, ez kissé mégis erős volt! Hát ez az ember továbbra is a fonőke helyét akarja elfoglalni?

Nem rejtette el a csalódását, arca ismét bánatosulá változott.

— Kisasszony, — mondá mosolyogva a fiatal ember, látom ön kételkedik kissé a geológiai ismeretemben. Talán igaz is van. De engedjen egy dolgot megmondanom: rendszerint én készítem el De Saverne ur munkálatait és ő teljesen megbízik a jelentéseimben. Nem csupán a titkára vagyok, hanem az unokaöccse is.

— Unokaöccse? Ön De Saverne ur unokaöccse?

— Szolgálatban, kisasszony.

Ez a kijelentés bizonyos hatással volt Ninára. Kiváncsi szemekkel nézte a fiatal embert és megállapította, hogy a külsége elég előkelő, hogy helyesre kipótdt, finom szálu bujaaszt volt és feljött hosszú haja, melynek választéka a baloldalán haladt, hogy a nyakfedője jól volt megkötve s a nadragja egyetlen ránczot sem vetett. Oh, nagyon, de nagyon helyes unokaöccs voln', ha a terv szerűne!

— Ön tehát, — szölt barátságosabban hangon,

hogy ilyen érdekes tárgyak vannak ezen a vidéken. . . .

Nina arca földért. Új reményre éledt. Oh, az álma, az ő szép álma! Hát újra fog kezdődni? Miért nem? Ha De Saverne megérkezik, ha volna alkalma őt látnia, vele és Dupinnel az erdő fái alatt sétálna? Oh, milyen kellemes meglepetés érne atyját Ronenből való hazatérésekor!

Nina szeme fényesugrákkal télt meg.

— Ha talán De Saverne ur hajlandó volna elfogadni ezeket a kagylókat? — mondá félénken.

— Hozvan kisasszony! Ön volna olyan szives, hogy átengedné nekí? De hiszen ez megbeszélhetetlen aramék!

— Oh uram!

— Talán, — kokczáztatta meg fölbátorodva a fiatal leány, De Saverne ur erekesebbeket is találna a könyvtárunkban. Ha esetleg volna ideje kutatni utánuk a napokban. . . .

— Igazán, önk megvédnek a kutatást?

— Nagyon szivesen, uram.

— Nos, akkor én megkísértem, — szölt nyugodtan a fiatal ember.

Nina visszaesett a magasból.

Hogyan! Ó? Oh, de nem, ez kissé mégis erős volt! Hát ez az ember továbbra is a fonőke helyét akarja elfoglalni?

Nem rejtette el a csalódását, arca ismét bánatosulá változott.

— Kisasszony, — mondá mosolyogva a fiatal ember, látom ön kételkedik kissé a geológiai ismeretemben. Talán igaz is van. De engedjen egy dolgot megmondanom: rendszerint én készítem el De Saverne ur munkálatait és ő teljesen megbízik a jelentéseimben. Nem csupán a titkára vagyok, hanem az unokaöccse is.

— Unokaöccse? Ön De Saverne ur unokaöccse?

— Szolgálatban, kisasszony.

Ez a kijelentés bizonyos hatással volt Ninára. Kiváncsi szemekkel nézte a fiatal embert és megállapította, hogy a külsége elég előkelő, hogy helyesre kipótdt, finom szálu bujaaszt volt és feljött hosszú haja, melynek választéka a baloldalán haladt, hogy a nyakfedője jól volt megkötve s a nadragja egyetlen ránczot sem vetett. Oh, nagyon, de nagyon helyes unokaöccs voln', ha a terv szerűne!

— Ön tehát, — szölt barátságosabban hangon,

hogy ilyen érdekes tárgyak vannak ezen a vidéken. . . .

Nina arca földért. Új reményre éledt. Oh, az álma, az ő szép álma! Hát újra fog kezdődni? Miért nem? Ha De Saverne megérkezik, ha volna alkalma őt látnia, vele és Dupinnel az erdő fái alatt sétálna? Oh, milyen kellemes meglepetés érne atyját Ronenből való hazatérésekor!

Nina szeme fényesugrákkal télt meg.

— Ha talán De Saverne ur hajlandó volna elfogadni ezeket a kagylókat? — mondá félénken.

— Hozvan kisasszony! Ön volna olyan szives, hogy átengedné nekí? De hiszen ez megbeszélhetetlen aramék!

— Oh uram!

— Talán, — kokczáztatta meg fölbátorodva a fiatal leány, De Saverne ur erekesebbeket is találna a könyvtárunkban. Ha esetleg volna ideje kutatni utánuk a napokban. . . .

— Igazán, önk megvédnek a kutatást?

— Nagyon szivesen, uram.

— Nos, akkor én megkísértem, — szölt nyugodtan a fiatal ember.

Nina visszaesett a magasból.

Hogyan! Ó? Oh, de nem, ez kissé mégis erős volt! Hát ez az ember továbbra is a fonőke helyét akarja elfoglalni?

Nem rejtette el a csalódását, arca ismét bánatosulá változott.

— Kisasszony, — mondá mosolyogva a fiatal ember, látom ön kételkedik kissé a geológiai ismeretemben. Talán igaz is van. De engedjen egy dolgot megmondanom: rendszerint én készítem el De Saverne ur munkálatait és ő teljesen megbízik a jelentéseimben. Nem csupán a titkára vagyok, hanem az unokaöccse is.

— Unokaöccse? Ön De Saverne ur unokaöccse?

— Szolgálatban, kisasszony.

Ez a kijelentés bizonyos hatással volt Ninára. Kiváncsi szemekkel nézte a fiatal embert és megállapította, hogy a külsége elég előkelő, hogy helyesre kipótdt, finom szálu bujaaszt volt és feljött hosszú haja, melynek választéka a baloldalán haladt, hogy a nyakfedője jól volt megkötve s a nadragja egyetlen ránczot sem vetett. Oh, nagyon, de nagyon helyes unokaöccs voln', ha a terv szerűne!

— Ön tehát, — szölt barátságosabban hangon,

hogy ilyen érdekes tárgyak vannak ezen a vidéken. . . .

Nina arca földért. Új reményre éledt. Oh, az álma, az ő szép álma! Hát újra fog kezdődni? Miért nem? Ha De Saverne megérkezik, ha volna alkalma őt látnia, vele és Dupinnel az erdő fái alatt sétálna? Oh, milyen kellemes meglepetés érne atyját Ronenből való hazatérésekor!

Nina szeme fényesugrákkal télt meg.

— Ha talán De Saverne ur hajlandó volna elfogadni ezeket a kagylókat? — mondá félénken.

— Hozvan kisasszony! Ön volna olyan szives, hogy átengedné nekí? De hiszen ez megbeszélhetetlen aramék!

— Oh uram!

— Talán, — kokczáztatta meg fölbátorodva a fiatal leány, De Saverne ur erekesebbeket is találna a könyvtárunkban. Ha esetleg volna ideje kutatni utánuk a napokban. . . .

— Igazán, önk megvédnek a kutatást?

— Nagyon szivesen, uram.

— Nos, akkor én megkísértem, — szölt nyugodtan a fiatal ember.

Nina visszaesett a magasból.

Hogyan! Ó? Oh, de nem, ez kissé mégis erős volt! Hát ez az ember továbbra is a fonőke helyét akarja elfoglalni?

Nem rejtette el a csalódását, arca ismét bánatosulá változott.

— Kisasszony, — mondá mosolyogva a fiatal ember, látom ön kételkedik kissé a geológiai ismeretemben. Talán igaz is van. De engedjen egy dolgot megmondanom: rendszerint én készítem el De Saverne ur munkálatait és ő teljesen megbízik a jelentéseimben. Nem csupán a titkára vagyok, hanem az unokaöccse is.

— Unokaöccse? Ön De Saverne ur unokaöccse?

— Szolgálatban, kisasszony.

Ez a kijelentés bizonyos hatással volt Ninára. Kiváncsi szemekkel nézte a fiatal embert és megállapította, hogy a külsége elég előkelő, hogy helyesre kipótdt, finom szálu bujaaszt volt és feljött hosszú haja, melynek választéka a baloldalán haladt, hogy a nyakfedője jól volt megkötve s a nadragja egyetlen ránczot sem vetett. Oh, nagyon, de nagyon helyes unokaöccs voln', ha a terv szerűne!

— Ön tehát, — szölt barátságosabban hangon,

hogy ilyen érdekes tárgyak vannak ezen a vidéken. . . .

Nina arca földért. Új reményre éledt. Oh, az álma, az ő szép álma! Hát újra fog kezdődni? Miért nem? Ha De Saverne megérkezik, ha volna alkalma őt látnia, vele és Dupinnel az erdő fái alatt sétálna? Oh, milyen kellemes meglepetés érne atyját Ronenből való hazatérésekor!

Nina szeme fényesugrákkal télt meg.

— Ha talán De Saverne ur hajlandó volna elfogadni ezeket a kagylókat? — mondá félénken.

— Hozvan kisasszony! Ön volna olyan szives, hogy átengedné nekí? De hiszen ez megbeszélhetetlen aramék!

— Oh uram!

— Talán, — kokczáztatta meg fölbátorodva a fiatal leány, De Saverne ur erekesebbeket is találna a könyvtárunkban. Ha esetleg volna ideje kutatni utánuk a napokban. . . .

— Igazán, önk megvédnek a kutatást?

— Nagyon szivesen, uram.

— Nos, akkor én megkísértem, — szölt nyugodtan a fiatal ember.

Nina visszaesett a magasból.

Hogyan! Ó? Oh, de nem, ez kissé mégis erős volt! Hát ez az ember továbbra is a fonőke helyét akarja elfoglalni?

Nem rejtette el a csalódását, arca ismét bánatosulá változott.

— Kisasszony, — mondá mosolyogva a fiatal ember, látom ön kételkedik kissé a geológiai ismeretemben. Talán igaz is van. De engedjen egy dolgot megmondanom: rendszerint én készítem el De Saverne ur munkálatait és ő teljesen megbízik a jelentéseimben. Nem csupán a titkára vagyok, hanem az unokaöccse is.

— Unokaöccse? Ön De Saverne ur unokaöccse?

— Szolgálatban, kisasszony.

Ez a kijelentés bizonyos hatással volt Ninára. Kiváncsi szemekkel nézte a fiatal embert és megállapította, hogy a külsége elég előkelő, hogy helyesre kipótdt, finom szálu bujaaszt volt és feljött hosszú haja, melynek választéka a baloldalán haladt, hogy a nyakfedője jól volt megkötve s a nadragja egyetlen ránczot sem vetett. Oh, nagyon, de nagyon helyes unokaöccs voln', ha a terv szerűne!

— Ön tehát, — szölt barátságosabban hangon,

hogy ilyen érdekes tárgyak vannak ezen a vidéken. . . .

Nina arca földért. Új reményre éledt. Oh, az álma, az ő szép álma! Hát újra fog kezdődni? Miért nem? Ha De Saverne megérkezik, ha volna alkalma őt látnia, vele és Dupinnel az erdő fái alatt sétálna? Oh, milyen kellemes meglepetés érne atyját Ronenből való hazatérésekor!

Nina szeme fényesugrákkal télt meg.

— Ha talán De Saverne ur hajlandó volna elfogadni ezeket a kagylókat? — mondá félénken.

— Hozvan kisasszony! Ön volna olyan szives, hogy átengedné nekí? De hiszen ez megbeszélhetetlen aramék!

— Oh uram!

— Talán, — kokczáztatta meg fölbátorodva a fiatal leány, De Saverne ur erekesebbeket is találna a könyvtárunkban. Ha esetleg volna ideje kutatni utánuk a napokban. . . .

— Igazán, önk megvédnek a kutatást?

— Nagyon szivesen, uram.

— Nos, akkor én megkísértem, — szölt nyugodtan a fiatal ember.

Nina visszaesett a magasból.

Hogyan! Ó? Oh, de nem, ez kissé mégis erős volt! Hát ez az ember továbbra is a fonőke helyét akarja elfoglalni?

Nem rejtette el a csal

Déltáji forgalom.

A déltáji forgalomban Berlinnek 1/2-1/4 ft ar- emelkedése...

Table with columns: Erkeztet, Buzavallat, Napi árak, etc. containing market data.

Magánhajok forgalma.

Budapestre érkezett: 'Flora' Dunaföldváról 1500 ton...

BÉCSI ÉRTÉKTŐZSDE.

Bécs, márc. 18. (Az Egyetértés távirata.) A ten- gernyok...

Déli tőzsde. A déli tőzsden tartott árfolyamok indult az üzlet.

2 óra 30 perces záróárak: Ostrák hitelrész- vény...

1 óra 15 perces záróárak: Ostrák hitelrész- vény...

4 órakor záróárak: Ostrák hitelrészvény 350.20...

Déltáji magánforgalom. Bécs, márc. 18. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.)

BÉCSI GABONATŐZSDE.

Bécs, márc. 18. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) Minden...

KÜLFÖLDI ÉRTÉKTŐZSDEK.

Berlin, márc. 18. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.)

mozgalmat az a hír is támogatta, hogy Vassos ezredes parancs...

Budapest, márc. 18. (A székelyfővárosi vásárosokokról írt levele.)

3 óra 10 perces záróárak: 3/10-os francia jegy 102.30...

London, márc. 18. (Mégnyitás.) 2 1/2-ös angol consol 114 1/2...

London, márc. 18. (Zárás.) Magyar aranyárjarek 102 1/2...

Külföldi értéktőzsde adatai. Az árfolyamok az előző napokhoz képest...

Table with columns: Május 18., Ár-folyam, Budapesti esztendő, etc. for various cities like Paris, Berlin, Frankfurt.

KÜLFÖLDI ÁRUTŐZSDEK.

Külföldi árutőzsde adatai. Szécsényi árfolyam...

Table with columns: Május 18., Ár-folyam, Budapesti esztendő, etc. for various commodities.

BUDAPESTI ÉRTÉKTŐZSDE.

Buda, márc. 18. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.)

BUDAPESTI ÉRTÉKTŐZSDE.

Buda, márc. 18. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.)

BUDAPESTI ÉRTÉKTŐZSDE.

Buda, márc. 18. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.)

BUDAPESTI ÉRTÉKTŐZSDE.

Buda, márc. 18. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.)

Bréma, márc. 17. Petroleum nyugodt, helyben 5.60 márká.

Havre, márc. 18. Kávé folyó hónapra 55 1/2, négy hónapra 56 1/2 frank.

ÜZLETI TUDÓSÍTÁSOK.

A székelyfővárosi vásárosokokról írt levele. Napi jelentés...

Budapest, márc. 18. (A székelyfővárosi vásárosokokról írt levele.)

London, márc. 18. (Mégnyitás.) 2 1/2-ös angol consol 114 1/2...

London, márc. 18. (Zárás.) Magyar aranyárjarek 102 1/2...

Külföldi értéktőzsde adatai. Az árfolyamok az előző napokhoz képest...

London, márc. 18. (Mégnyitás.) 2 1/2-ös angol consol 114 1/2...

London, márc. 18. (Zárás.) Magyar aranyárjarek 102 1/2...

Külföldi értéktőzsde adatai. Az árfolyamok az előző napokhoz képest...

London, márc. 18. (Mégnyitás.) 2 1/2-ös angol consol 114 1/2...

London, márc. 18. (Zárás.) Magyar aranyárjarek 102 1/2...

Külföldi értéktőzsde adatai. Az árfolyamok az előző napokhoz képest...

London, márc. 18. (Mégnyitás.) 2 1/2-ös angol consol 114 1/2...

London, márc. 18. (Zárás.) Magyar aranyárjarek 102 1/2...

Külföldi értéktőzsde adatai. Az árfolyamok az előző napokhoz képest...

London, márc. 18. (Mégnyitás.) 2 1/2-ös angol consol 114 1/2...

ósi árpa a legjobban állanak; a repce azonban rosszul telet.

Napi jelentés a központi vásárosokokról írt levele. Napi jelentés...

Budapest, márc. 18. (A székelyfővárosi vásárosokokról írt levele.)

London, márc. 18. (Mégnyitás.) 2 1/2-ös angol consol 114 1/2...

London, márc. 18. (Zárás.) Magyar aranyárjarek 102 1/2...

Külföldi értéktőzsde adatai. Az árfolyamok az előző napokhoz képest...

London, márc. 18. (Mégnyitás.) 2 1/2-ös angol consol 114 1/2...

London, márc. 18. (Zárás.) Magyar aranyárjarek 102 1/2...

Külföldi értéktőzsde adatai. Az árfolyamok az előző napokhoz képest...

London, márc. 18. (Mégnyitás.) 2 1/2-ös angol consol 114 1/2...

London, márc. 18. (Zárás.) Magyar aranyárjarek 102 1/2...

Külföldi értéktőzsde adatai. Az árfolyamok az előző napokhoz képest...

London, márc. 18. (Mégnyitás.) 2 1/2-ös angol consol 114 1/2...

London, márc. 18. (Zárás.) Magyar aranyárjarek 102 1/2...

Külföldi értéktőzsde adatai. Az árfolyamok az előző napokhoz képest...

London, márc. 18. (Mégnyitás.) 2 1/2-ös angol consol 114 1/2...

Erzsébet királyné szálloda. Dr. Malin K. Zombor...

Fehér hattyú szálloda. Engler G. M. Osth...

Adria szálloda. Hegyessy S. T. Besze...

HoizwarthContinental szálloda. Csakmáthé I. Sándor...

Pannónia szálloda. Csakmáthé I. Sándor...

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

Erzsébet királyné szálloda. Dr. Malin K. Zombor...

Fehér hattyú szálloda. Engler G. M. Osth...

Adria szálloda. Hegyessy S. T. Besze...

HoizwarthContinental szálloda. Csakmáthé I. Sándor...

Pannónia szálloda. Csakmáthé I. Sándor...

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

A budapesti... (partial text)

